

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (descriptive study) โดยศึกษาข้อมูลในเชิงคุณภาพ (qualitative data) เพื่อวิเคราะห์การดำเนินคดีของบุคลากรในขบวนการยุติธรรมต่อการกระทำผิดทางเพศและศึกษาขอบข่ายความผิดทางอาญาในประมวลกฎหมายมาตราต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดทางเพศ นอกจากนี้ยังศึกษาเงื่อนไขหรือเหตุผลที่บุคลากรในขบวนการยุติธรรม ให้ประกอบการพิจารณาสั่งผู้กระทำผิดทางเพศ ไปรับการตรวจวินิจฉัยทางจิต โดยศึกษาข้อมูลย้อนหลังจากเอกสารการดำเนินคดีที่มีอยู่แล้ว (secondary data) ณ สถานที่ตำรวจนครบาล 6 แห่ง การกำหนดพื้นที่เก็บข้อมูลมาจากการสำรวจสถิติคดีของกรมตำรวจ ซึ่งพบว่าลักษณะพื้นที่ที่มีสถิติคดีทางเพศสูงสุด คือพื้นที่เขตชานเมือง พื้นที่ชุมชนแออัด และพื้นที่สถานบริการทางเพศ ดังนั้นจึงคัดเลือกสถานที่ตำรวจนครบาล ในแต่ละพื้นที่ดังกล่าวมาพื้นที่ละ 2 แห่ง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ นอกจากการเก็บข้อมูลทางคดีแล้ว ผู้วิจัยยังสัมภาษณ์และสอบถามความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องในขบวนการยุติธรรม ตลอดจนร่วมสังเกตการณ์การสอบสวนคดีทางเพศของพนักงานสอบสวน ดังนั้นวิธีการดำเนินการวิจัยจึงประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1. การศึกษานำร่อง (pilot study)

ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลไปเสนอผู้กำกับสถานีตำรวจในพื้นที่ที่กำหนดทั้ง 6 แห่ง เมื่อได้รับการคำอนุมัติให้เก็บข้อมูลแล้วจึงเข้าพบผู้รับผิดชอบเพื่อประสานงาน และชี้แจงรายละเอียดของการเก็บข้อมูล ตลอดจนสร้างสัมพันธภาพกับผู้เกี่ยวข้อง จากนั้นจึงดำเนินการดังนี้

1.1 ผู้วิจัยได้ไปสำรวจเอกสารที่เกี่ยวข้องในการดำเนินคดี ณ สถานีตำรวจนคร

บาลทั้ง 6 แห่ง เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานว่าสถานีตำรวจแต่ละแห่ง มีวิธีการดำเนินคดีและบันทึกเอกสารอย่างไร จากนั้นจึงนำมาเปรียบเทียบที่พบว่าแต่ละแห่งมีการดำเนินคดีและการบันทึกเอกสารเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร แล้วนำมากำหนดขอบเขตข้อมูลพื้นฐาน ที่สามารถค้นคว้าได้จากสถานีตำรวจนครบาลทั้ง 6 แห่ง

1.2 สัมภาษณ์พนักงานสอบสวนและเสมียนคดีเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินคดี การบันทึกเกี่ยวกับคดีและสอบถามความคิดเห็นตลอดจนทัศนคติที่เกี่ยวกับคดีทางเพศ

1.3 นำข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินคดี และการบันทึกเอกสารเกี่ยวกับคดี ไปออกแบบเป็นแบบบันทึกข้อมูล แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ (2 ท่าน) อัยการ (1 ท่าน) ผู้พิพากษา (1 ท่าน) จิตแพทย์ (2 ท่าน) และนักสถิติ (2 ท่าน) พิจารณาเพื่อตรวจสอบความครบสมบูรณ์ของข้อมูลที่จะนำมาพิจารณา

1.4 นำแบบบันทึกคดีทางเพศไปทดลองเก็บข้อมูล ณ สถานีตำรวจนครบาล ในพื้นที่เป้าหมาย 3 แห่ง โดยสำรวจเอกสารย้อนหลังของปี พ.ศ. 2535

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล ณ สถานีตำรวจนครบาล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2538 - วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2539 โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

2.1 สืบค้นสำนวนบันทึกคดีตั้งแต่ปี 2535-2538 เป็นรายปี จากนั้นจึงคัดเลขคดีที่ผู้กระทำผิดทางเพศตามนิยามศัพท์ในการวิจัยครั้งนี้

2.2 นำเลขคดีไปสืบค้นและเก็บข้อมูล จากสำนวนบันทึกคดีประจำวัน ส่วนงานสอบสวนหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องอย่างน้อย 2 แห่ง เพื่อความครบถ้วนในการเก็บข้อมูล และตรวจสอบข้อมูลให้ตรงกัน

2.3 นำเลขคดีของผู้กระทำผิด (เลขคดีดำ คดีแดง) ไปติดตามผลสรุปคดี ของพนักงานสอบสวน และติดตามการดำเนินคดีในกลุ่มตัวอย่างเดิมอย่างต่อเนื่องถึงผลการพิจารณาฟ้องคดีของพนักงานอัยการ ตลอดจนติดตามผลการพิพากษาคดีในชั้นศาล

3. การสัมภาษณ์บุคลากรผู้ทรงคุณวุฒิในขบวนการยุติธรรม

จากการเก็บข้อมูลทางเพศข้างต้น ผู้วิจัยพบว่าความคิดเห็น และทัศนคติของผู้ที่เกี่ยวข้องในขบวนการยุติธรรม มีความสำคัญในการชี้แนะแนวทางการดำเนินคดีและมีผลกระทบต่อ

ผู้กระทำผิดทางเพศโดยตรง จึงจำเป็นอย่างสูงที่จะต้องทราบทัศนคติและความคิดเห็นต่างๆ เพื่อ
 ให้งานวิจัยสมบูรณ์ที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เพิ่มเติมจากผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็น
 บุคลากรในขบวนการยุติธรรม คือพนักงานสอบสวน อัยการ ผู้พิพากษา

4. การร่วมสังเกตการณ์ การสอบสวนคดีทางเพศ ของพนักงานสอบสวน

พนักงานสอบสวนเป็นเสมือนด่านแรกในขบวนการยุติธรรมซึ่งมีบทบาทสำคัญในการ
 ชี้নারูปคดี โดยมีหน้าที่สืบสวนสอบสวนเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานเกี่ยวกับคดี โดยถือเป็นพยาน
 หลักฐานที่มีความสำคัญต่อการดำเนินคดีทุกชั้นตอน ผู้วิจัยจึงขอความร่วมมือจากผู้กำกับการสถานี
 ตำรวจและพนักงานสอบสวน เพื่อขออนุญาตร่วมสังเกตการณ์การสอบสวนคดีทางเพศของพนักงาน
 สอบสวนในกรณีที่มีการร้องทุกข์ว่ามีการกระทำผิดทางเพศ โดยผู้วิจัยได้ร่วมสังเกตการณ์การสอบสวน
 สืบคดีทางเพศสามราย

5. การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิดทางเพศ และการบันทึกกรณีตัวอย่างผู้กระทำ ผิดที่ถูกส่งตรวจวินิจฉัยทางจิต ณ โรงพยาบาลนิติจิตเวช

เนื่องจากผู้วิจัยสนใจศึกษาเงื่อนไขหรือเหตุผล ที่บุคลากรในขบวนการยุติธรรมใช้
 ประกอบการพิจารณาส่งผู้กระทำผิดทางเพศไปรับการตรวจวินิจฉัยทางจิต แต่ในกลุ่มตัวอย่างแรก
 ไม่มีผู้กระทำผิด ที่ถูกส่งตรวจวินิจฉัยทางจิตแม้แต่รายเดียว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง
 ที่สองคือผู้กระทำผิดทางเพศที่ถูกส่งตรวจวินิจฉัยทางจิต ณ โรงพยาบาลนิติจิตเวช ระหว่างวันที่
 1 มกราคม 2535 - 31 ธันวาคม 2538 โดยดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

5.1 การศึกษานำร่อง (pilot study)

ผู้วิจัยได้ไปศึกษาลักษณะการบันทึกแฟ้มประวัติผู้ป่วยและวิธีดำเนินการตรวจ
 รักษาผู้ป่วยคดี ณ โรงพยาบาลนิติจิตเวช และสัมภาษณ์จิตแพทย์ เจ้าหน้าที่งานเวชระเบียน
 สภิติ เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานว่าโรงพยาบาลนิติจิตเวช มีวิธีดำเนินการตรวจรักษาผู้ป่วยคดี
 และบันทึกเอกสารอย่างไร จากนั้นจึงนำมาสรุปเป็นขอบเขตในการเก็บข้อมูลและนำข้อมูลที่ได้มา
 ออกแบบ เป็นแบบบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิดทางเพศที่ถูกส่งตรวจวินิจฉัยทางจิต แล้วนำไป
 ให้ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นจิตแพทย์ (1 ท่าน) และนักสภิติ (1 ท่าน) ช่วยพิจารณาความครบสมบูรณ์
 ของข้อมูลที่จะนำมาพิจารณา จากนั้นจึงนำไปทดลองเก็บข้อมูล ณ โรงพยาบาลนิติจิตเวช โดย
 สสำรวจแฟ้มผู้กระทำผิดทางเพศที่ถูกส่งตรวจในปี พ.ศ. 2535

5.2 การเก็บข้อมูลผู้กระทำผิดทางเพศ ที่ถูกส่งตรวจ ณ โรงพยาบาลนิติจิตเวช ในปี พ.ศ. 2535 ถึง 2538 โดยดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

5.2.1 ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจสถิติผู้กระทำผิดทางเพศที่ถูกส่งตรวจวินิจฉัยทางจิตเป็นรายปี จากนั้นจึงคัดเลือประจําตัวตามแฟ้มประวัติของผู้กระทำผิดทางเพศที่ถูกส่งตรวจ

5.2.2 นำเลขประจําตัวตามแฟ้มประวัติของผู้กระทำผิดทางเพศ ไปค้นแฟ้มประวัติและเก็บข้อมูลตามขอบเขตที่กำหนดไว้

ลักษณะประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีสองกลุ่ม โดยทั้งสองกลุ่มไม่มีความเกี่ยวข้องกัน กลุ่มแรกคือผู้กระทำผิดทางเพศที่ถูกดำเนินคดีระหว่างวันที่ 1 มกราคม 2535 ถึง 31 ธันวาคม 2538 ณ สถานีตำรวจนครบาล 6 แห่ง ที่อยู่ในพื้นที่ชุมชนแออัด พื้นที่เขตชานเมือง และพื้นที่สถานบริการทางเพศ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 390 ราย จากนั้นผู้วิจัยได้ติดตามการดำเนินคดีต่อผู้กระทำผิดกลุ่มนี้อย่างต่อเนื่องถึงผลการพิจารณาฟ้องคดีของพนักงานอัยการ ซึ่งสามารถติดตามผลการฟ้องคดีได้เพียง 279 ราย หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ติดตามผลการพิพากษาคดีของศาลต่อผู้กระทำผิดกลุ่มเดิม และสามารถติดตามคำพิพากษาคดีได้ 54 ราย

เนื่องจากผู้วิจัยสนใจศึกษาเงื่อนไขหรือเหตุผล ที่บุคลากรในขบวนการยุติธรรมใช้ประกอบการพิจารณาส่งผู้กระทำผิดทางเพศไปรับการตรวจวินิจฉัยทางจิต แต่ในกลุ่มตัวอย่างแรกไม่มีผู้กระทำผิดที่ถูกส่งตรวจทางจิตเลยแม้แต่รายเดียว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาในกลุ่มที่สอง คือผู้กระทำผิดทางเพศ ที่ถูกส่งตรวจวินิจฉัยทางจิต ณ โรงพยาบาลนิติจิตเวช ในระหว่างวันที่ 1 มกราคม 2535 - 31 ธันวาคม 2538 ได้กลุ่มตัวอย่าง 22 ราย

การคัดเลือกตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเข้ามาในศึกษาครั้งนี้ ใช้วิธีคัดเลือกตามเกณฑ์การคัดเลือกประชากรเข้าเป็นกลุ่มตัวอย่าง (inclusion criteria) และเกณฑ์การคัดประชากรออกจากกลุ่มตัวอย่าง (exclusion criteria) ดังนี้

1. ผู้กระทำผิดทางเพศที่ถูกดำเนินคดี ระหว่างวันที่ 1 มกราคม 2535 ถึง 31 ธันวาคม 2538 ณ สถานีตำรวจนครบาล ใช้หลักเกณฑ์การคัดประชากรเข้ามาเป็นกลุ่ม

ตัวอย่าง (inclusion criteria) ดังนี้

1.1 เป็นผู้กระทำผิดทางเพศที่ถูกดำเนินคดีระหว่างวันที่ 1 มกราคม 2535 ถึง 31 ธันวาคม 2538 และมีการบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับคดีเสร็จสมบูรณ์ ภายในช่วงเวลาดังกล่าว

1.2 เป็นผู้กระทำผิดทางเพศ ตามนิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัยครั้งนี้คือการข่มขืนฆ่า ข่มขืนกระทำชำเราหญิงหรือเด็ก การข่มขืนหรือนาจารผู้สืบสันดาน โทรมหญิงหรือเด็ก การอนาจารหญิงหรือเด็ก ความผิดฐานพรากผู้เยาว์เพื่อการอนาจาร การเปิดเผยหรืออวดอวัยวะเพศในที่สาธารณะ การถ่มน้ำลายใส่ผู้อื่นเปลือยหรือร่วมเพศ การลักทรัพย์ที่เป็นสิ่งของที่เป็นสัญลักษณ์ทางเพศของเพศตรงข้าม เช่น เสื้อผ้า ชุดชั้นใน กุญแจ หอม รองเท้า กุญแจมือ รูปภาพ ฯลฯ เพื่อนำมาสนองความสขุทางเพศ และยังรวมถึงการกระทำผิดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศตามนิยามของจิตเวชศาสตร์

1.3 เป็นผู้กระทำผิดทางเพศที่เจ้าหน้าที่สอบสวน ได้บันทึกบันทึกข้อมูลการดำเนินคดีอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรลงในเอกสารต่างๆ เช่น สมุดบันทึกคดีประจำวัน สมุดสรุปผลคดี ส่วนวนการสอบสวน หรือเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างน้อย 2 แห่ง โดยเอกสารนั้นจะต้องมีรายละเอียดครอบคลุมหัวข้อ ดังนี้

1.3.1 มีเลขที่คดี เช่น เลขคดีดำ เลขคดีแดง เพื่อใช้ในการสืบค้นข้อมูล และมีชื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจที่สอบสวนคดีนั้น เพื่อใช้ติดตามสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม จากผู้รับผิดชอบคดีในกรณีที่มีข้อสงสัย

1.3.2 ระบุพฤติกรรมการกระทำผิดทางเพศ และความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ต่อการกระทำผิดนั้น

1.3.3 การสรุปผลการดำเนินคดี ของพนักงานสอบสวน ณ สถานีตำรวจนครบาล เช่น การเปรียบเทียบปรับ หรือในกรณีที่ส่งสำนวนสอบสวนคดีไปยังสำนักงานอัยการ จะต้องระบุชื่อสำนักงานอัยการที่รับคดีไปดำเนินการต่อ

เกณฑ์การคัดออกจากกลุ่มตัวอย่าง (exclusion criteria)

1.1 ผู้กระทำผิดทางเพศซึ่งพฤติกรรมการกระทำผิด ไม่เป็นไปตามนิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัยครั้งนี้

1.2 ผู้กระทำผิดทางเพศ ที่เจ้าหน้าที่สอบสวนไม่สามารถสรุปสำนวนคดี เสร็จ
ภายในวันที่ 1 มกราคม 2535 ถึง 31 ธันวาคม 2538

1.3 เป็นผู้กระทำผิดที่ผู้วิจัยไม่สามารถค้นข้อมูลได้ครบตามที่กำหนด

2. ประชากรกลุ่มที่สอง คือผู้กระทำผิดทางเพศ ที่ถูกส่งตรวจวินิจฉัยทางจิต ณ
โรงพยาบาลนิติจิตเวชระหว่างวันที่ 1 มกราคม 2535-31 ธันวาคม 2538

เกณฑ์การคัดกลุ่มตัวอย่างเข้ามาศึกษา (inclusion criteria)

2.1 เป็นผู้กระทำผิดทางเพศ ที่ถูกส่งไปรับการตรวจรักษา ณ โรงพยาบาล
นิติจิตเวช ในขณะที่กำลังถูกดำเนินคดีในขบวนการยุติธรรม

2.2 โดยจิตแพทย์หรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้บันทึกประวัติ ของผู้กระทำผิดทางเพศผู้นั้น
ลงในแฟ้มประวัติผู้ป่วย ครบถ้วนดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1 ระบบพฤติกรรมการณ์การกระทำผิดและความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา

2.2.2 ระบบบุคคล หรือสถาบันที่ส่งผู้กระทำผิดมารับการตรวจ รักษา

2.2.3 ระบบเงื่อนไขหรือเหตุผลที่ส่งผู้กระทำผิดนั้นมารับการตรวจทางจิต

2.2.4 ระบบผลการวินิจฉัยโรคและผลการวินิจฉัยทางนิติจิตเวช เสร็จสมบูรณ์

ภายในปี 2538

2.2.5 ระบบชื่อ จิตแพทย์ นักจิตวิทยา พยาบาล หรือนักสังคมสงเคราะห์ ที่
เคยรับผิดชอบดูแลผู้กระทำผิดรายนั้น

เกณฑ์การคัดออกจากการศึกษา (exclusion criteria)

2.1 เป็นผู้กระทำผิดทางเพศที่ถูกส่งตรวจวินิจฉัยทางจิต ณ โรงพยาบาลนิติจิตเวช
โดยไม่อยู่ในระหว่างการดำเนินคดี

2.2 เป็นผู้กระทำผิดทางเพศที่ถูกส่งตรวจวินิจฉัยทางจิต โดยผลวินิจฉัยโรคยังไม่
เสร็จสมบูรณ์ ภายในวันที่ 1 มกราคม 2535 - 31 ธันวาคม 2538

2.3 เป็นผู้กระทำผิดทางเพศแต่พฤติกรรมคดีไม่เป็นไปตามนิยามศัพท์เฉพาะในการ
วิจัยครั้งนี้

2.4 เป็นผู้กระทำผิดทางเพศ ที่การบันทึกแฟ้มประวัติไม่ครบถ้วนตามที่กำหนด และ

ผู้วิจัยไม่สามารถติดตามสอบถามรายละเอียด จากจิตแพทย์หรือเจ้าหน้าที่ ที่เคยรับผิดชอบในการตรวจรักษาผู้กระทำผิดรายนั้นได้

แบบบันทึกข้อมูลในการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขต ในการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบบันทึกข้อมูล 3 ฉบับ คือฉบับแรก เป็นแบบบันทึกคดีทางเพศ ซึ่งใช้เก็บข้อมูล ณ สถานที่ตำรวจนครบาลและติดตามผลการพิจารณาคดีจนถึงชั้นศาล นอกจากนี้ยังใช้แบบบันทึกฉบับที่สอง เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิดทางเพศที่ถูกส่งตรวจวินิจฉัยทางจิต ณ โรงพยาบาลนิติจิตเวช และใช้แบบบันทึกกรณีตัวอย่างผู้กระทำผิดทางเพศที่ถูกส่งตรวจวินิจฉัยทางจิต ซึ่งขอบเขตการเก็บข้อมูลมีลักษณะดังนี้

1. การบันทึกคดีทางเพศ ณ สถานที่ตำรวจนครบาลประกอบด้วยหัวข้อ

ดังนี้

- 1.1 ลักษณะพื้นที่ตั้งของสถานีตำรวจ
- 1.2 ชื่อสถานีตำรวจ
- 1.3 วันที่เก็บข้อมูล
- 1.4 เลขที่ในการเก็บข้อมูล
- 1.5 เลขสืบค้นคดี เช่น เลขที่ในสมุดบันทึกต่างๆ และเลขคดี
- 1.6 ชื่อพนักงานสืบสวนผู้รับผิดชอบคดี
- 1.7 ลักษณะความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา
- 1.8 พฤติกรรมคดี
- 1.9 ผลการดำเนินคดีของตำรวจ
- 1.10 ผลการพิจารณาส่งฟ้องคดีของอัยการ
- 1.11 ผลการพิพากษาในชั้นศาล (ถ้ามี)
- 1.12 การส่งตรวจทางจิตเวช (ถ้ามี) โดยระบุสถาบัน ที่ส่งตรวจ เหตุผลที่ส่ง

ตรวจ ผลการวินิจฉัยโรคและผลการวินิจฉัยทางนิติจิตเวช

2. ขอบเขตการเก็บข้อมูลผู้กระทำผิดทางเพศ ที่ถูกส่งตรวจทางจิต ณ โรงพยาบาล
นิติจิตเวช ประกอบด้วยหัวข้อต่างๆ ดังนี้

- 2.1 ข้อมูลส่วนตัว ประกอบด้วย อายุ การศึกษา สถานภาพสมรส ลักษณะอาชีพ
- 2.2 ลักษณะความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ของผู้กระทำผิดทางเพศที่ถูกส่ง
ตรวจ และลักษณะพฤติกรรมการกระทำผิดเกิดขึ้น
- 2.3 บุคคล หรือสถาบัน ที่ส่งผู้กระทำผิดทางเพศ มารับการตรวจวินิจฉัยทางจิต
- 2.4 เงื่อนไขหรือเหตุผล ที่ส่งผู้กระทำผิดทางเพศมาตรวจทางจิต
- 2.5 ผลการวินิจฉัยโรค และ ผลการวินิจฉัยทางนิติจิตเวช
- 2.6 ชื่อ จิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือพยาบาล หรือนักสังคมสงเคราะห์ ที่เคย
รับผิดชอบดูแลผู้กระทำผิดรายนั้น
- 2.7 ผลการดำเนินคดีหลังการตรวจวินิจฉัยทางจิต (ถ้ามี)
- 2.8 ทศนคติหรือความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ในขบวนการยุติธรรม ต่อกรณีกระทำ
ผิดทางเพศ

3. กรณีตัวอย่างผู้กระทำผิดทางเพศ ที่ถูกส่งตรวจวินิจฉัยทางจิต ณ โรงพยาบาล
นิติจิตเวช

ผู้วิจัยได้ไปศึกษาลักษณะการบันทึกแฟ้มประวัติผู้ป่วย ณ โรงพยาบาลนิติจิตเวชและ
ประยุกต์แนวทางการบันทึกประวัติผู้ป่วยทางจิตเวช ตามที่ สุวิทนา อารีพรต (2524) ได้เรียบ
เรียงไว้มากำหนดลักษณะการบันทึกกรณีตัวอย่าง โดยบันทึกการชักประวัติทางจิตเวช การตรวจ
สภาพจิต การทดสอบทางจิตวิทยา การตรวจร่างกาย ระบบประสาทและการตรวจพิเศษ (ถ้ามี)
การวินิจฉัยโรคทางจิตเวชของจิตแพทย์ การวินิจฉัยทางกฎหมาย ผลการดำเนินคดี (ถ้ามี)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาแจกแจงข้อมูลทั่วไปด้วยค่าความถี่
และค่าร้อยละ จากนั้นจึงเสนอผลการวิเคราะห์โดยใช้ตารางและแผนภูมิประกอบการอภิปรายผล
นอกจากนี้ยังเปรียบเทียบการเกิดคดีทางเพศตามลักษณะพื้นที่โดยใช้ค่าไคสแควร์